

[Tom Behnke]

kompensation til de institutionsbeboere, som vil kunne blive ramt af forslaget; det synes vi er helt i orden, selvfølgelig skal det være sådan. Men vi synes ikke, det er helt i orden, at den kompensation kun er midlertidig, kun gælder i 1994, som jeg har forstået det. Spørgsmålet er naturligvis, hvad der skal ske efter 1994. Har man så med et trylleslag løst problemerne for disse mennesker ad andre veje? Det kunne være rart at høre.

Jeg har også studset en hel del over de økonomiske og administrative konsekvenser, hvor vi jo ser, at der bliver en række udgifter på tæt ved 1 mia. kr., og jeg synes ikke, det fremgår af lovforslaget, om det er netttotal eller bruttotal. Denne bruttoficering betyder jo også, at man på et eller andet tidspunkt får nogle skatte kroner hjem, og spørgsmålet er, om det er efter at man har modregnet dem, at man vil få disse merudgifter. Hvis det er tilfældet, hvis det er nettomerudgifter, må vi nok sige, at vores positive indstilling kan ligge på et meget lille sted.

Forslaget er, som andre også har været inde på, et ret kompliceret forslag rent teknisk. Det er et opgør med mange ting, vi har kendt tidligere, det er en helt ny ordning, en helt ny måde at gøre tingene på. Vi finder, at princippet er rigtigt og godt, men vores endelige stillingtagen må bero på nogle beregninger og en række regneeksempler, hvor vi ser, hvordan det vil gå i forskellige situationer, og vi må fastholde, at der fortsat skal være et kraftigt incitament til, at man går ud og finder et rigtigt arbejde. Men kan disse ting indfries, er vi særdeles positive.

Addi Andersen (CD):

Da Centrum-Demokraternes ordfører, fru Bente Juncker, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette lovforslag er et led i regeringens nye initiativer, og CD kan fuldt ud støtte det. Vi er i særdeleshed glade for, at ingen stilles ringere end i dag med den foreslåede bruttoficering, og CD mener også, at ændringen er en klar forbedring i forhold til det bestående, fordi systemet bliver mere forståeligt og gennemskueligt for modtagerne og forenkler administrationen.

Dorit Myltoft (RV):

Her i landet er de fleste overførselsindkomster skattepligtige, f.eks. arbejdsløshedsdag-

penge, syge- og barselsdagpenge og førtidspensionens grundbeløb og pensionstillæg, og nu foreligger der altså et lovforslag om, at kontanthjælpen skal gøres skattepligtig.

Der er tale om en væsentlig ændring, der i øvrigt også anbefales af Socialkommissionen i betænkningen »Uden arbejde«, der netop er udkommet. Fordelene ved skattepligtige overførselsindkomster er, at det øger sammenligneligheden med andre former for indkomst, letter opgørelsen af indkomstgrundlaget ved indkomstafhængige ydelser og respekterer progressionen i skattesystemet.

Man kan spørge, om disse fordele og denne ændrede beregningsmetode er forståelig for den enkelte kontanthjælpsmodtager, for når alt kommer til alt, er det jo selve rådighedsbeløbet, der er interessant i den enkeltes husholdningsregnskab; men så simpelt er det ikke, og tro det eller lad være: Faktisk betyder det noget for et voksent menneskes selvopfattelse, at man kan sige, at man har en indkomst og betaler skat, så også på det personlige plan har sammenligneligheden betydning.

Når et område som kontanthjælpen omlægges, er der naturligvis en risiko for, at nogle mennesker vil komme i klemme. Udgangspunktet er, at ingen må blive stillet økonomisk ringere end i dag, og det har betydning for fastsættelsen af ydelsens størrelse.

Omlægning til en dagpengelignende ydelse kan give problemer for kontanthjælpsmodtagere, der har store boligudgifter. Ifølge forslaget kan der i ganske særlige tilfælde gives et tillæg, men hovedpointen er at tilskynde kommunerne til at lægge deres boligpolitik således til rette, at det ikke er kontanthjælpsmodtagerne, der tilbydes de dyreste lejligheder. Derudover er der mulighed for en overgangsordning, som skal være gældende for pensionister, der får udbetalt lommepege på institutioner.

Omlægningen koster penge, anslået 464 mio. kr. i 1994. Den eneste udvej for at få nedbragt det beløb er, at færre og færre bliver berettiget til kontanthjælp, fordi de ikke har anden forsørgelsesmulighed, og regeringens samlede udspil skulle gerne få denne konsekvens.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget og ønsker at gå seriøst og positivt ind i udvalgsarbejdet.

Lysholm Christensen (KRF):